

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (Lamač /s VP/)/NK),
12. 5. 2024,
10.00/18.00 h, **Nedeľa po Vstúpení, ES: 211, Ž 27, 1.7 -**
14, **159, 566, A 39**

1. Korinským 12, 3b: „Nikto nemôže povedať:
Pán Ježiš! Ak len nie v Duchu Svätom!“

Milí bratia a milé sestry!

Tieto slová boli pôvodne adresované **cirkevnému zboru v gréckom prístavnom meste Korint. Zbor tvorili predovšetkým ľudia s pohanskou minulosťou.** V Korinte sa konalo viacero pohanských slávností, napr. pri svatku na počesť boha Dionýza, kde sa účastníci slávností dali v nadšení strhnúť až do náboženskej extázy. Tá bola pre mnohých čímsi fascinujúcim. **K extatickým prejavom** dochádzalo aj **na kresťanských Službách Božích v Korinte.** Niektorí ľudia používali pri modlitbách a piesňach nezrozumiteľné slová a výkriky. Zo stany ďalších v zbore požívali veľkú vážnosť. **Extatici sami seba pokladali za duchovnejších** oproti tým, ktorí do duchovného opojenia neupadli a **na normálne každodenné kresťanstvo sa dívali „zvrchu“, s určitým opovrhnutím.**

Apoštol Pavel v liste do zboru v Korinte ono **extatické nadšenie nezakazoval. Stavia sa však proti jeho preceňovaniu.** Zdôrazňuje, že **pravosť viery - náboženskej skúsenosti nie je potvrdená tým, že človek sa dostane do extatického nadšenia,** ale **ide o obsah**

viery, o vernosť Pánovi Ježišovi Kristovi zachovávanú v každodennom živote. Pravé vyznávanie viery v Ježiša je možné len pod vplyvom Svätého Ducha. A to nerozpoznáme iba podľa zbožného nadšenia či rečí.

V Evanjeliu podľa Matúša 7, 21 - 23 čítame slová Pána Ježiša: „*Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca nebeského.*”²² *Mnohí mi povedia v onen deň: Pane, Pane, či sme neprorokovali v Tvojom mene, a či sme nevyháňali démonov v Tvojom mene a či sme nerobili mnohé divy v Tvojom mene? ”*²³ *A vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odídte od mňa, páchatelia neprávosti!*“

Ježiša spomínali rozmanití ľudia rôznych dobách a v rozličných súvislostiach.

V ére socializmu sa na podujatiach organizovaných vtedajším režimom (zjazdoch komunistickej strany, Prvomájových oslavách a pod.) objavovala aj podobizeň Karla Marxa - chlapíka s mohutnou bradou. U nás je menej známe, že Karol Marx mal aj svojho - s prepáčením za prirovnanie „Jána Kristiteľa“ - teda svojho predchodcu, pripravovateľa cesty. Volal sa Wilhelm Weitling. Bol od Marxa o temer 10 rokov starší a je pokladaný za prvého nemeckého teoretika komunizmu. Weitling inicioval vznik Spolku spravodlivých, ktorý sa stal

zárodokom neskôr vzniknutých komunistických strán v Európe. Na rozdiel od Marxa, ktorý tvrdo kritizoval náboženstvo, bol jeho predchodca **Weitling raným socialistom s kresťanským presvedčením**. Pre deti svojho zväzu robotníkov napísal báseň: „Som malý komunista a nepýtam na peniaze, pretože náš Pán Ježiš Kristus na ne tiež nemyslí. Som malý komunista a som komunista s láskou a vernosťou a ako dobrý kresťan raz vstúpim do zväzu robotníkov.“ Spomínam to ako svedectvo, že **v rôznych dobách rôznorodí ľudia spomínali Ježiša v rozličných súvislostiach**.

Ako zakladateľa náboženstva ho jedni považovali za svojho **duchovného brata**. Ďalší **uctievali Ježišovu mierumilovnosť a nenásilný odpor**. Iní (predstavitelia „teológie po smrti Boha“) dokonca hlásali, že **Ježiš je predchodca ateizmu**, veď sa spoliehal len na svoju „lásku, ktorá mení svet“. Dokonca aj hlavný ideológ nacistov Alfred Rosenberg vzdal hold Ježišovi, ktorý vyčistil chrám od kupcov a peňazomencov. Rosenberg zjavne nepotreboval Ducha Svätého, aby Ježiša spomínal ako veľmi úctyhodnú, sympatickú osobnosť.

Vidíme, akýchže rôznych ľudí - kladne hodnotiacich Ježiša - spomínajú dejiny! **Netreba prehliadnuť, že pre tých, ktorí v spomenutých rozličných súvislostiach**

chvália Ježiša, je spoločný fakt, že si z Jeho počínania berú iba to, čo sa hodí do ich presvedčenia či ideológií. Týmto rozmanitým zástancom Ježiša však z úst nevyjde veta: „Ježiš je môj Pán.“ To by totiž znamenalo podriaďiť sa Ježišovi. O to oni nestoja. **Z Ježišovho myslenia a konania zdôrazňujú len to, čo im vyhovuje, čo zapasuje do ich teórií a ideológií.**

Povedať Ježišovi: „Pán môj a Boh môj“, ako to kedysi vyznal apoštol Tomáš (J 20, 28), nás učí Duch Svätý. **Pravé vyznávanie viery v Ježiša je možné len pod vplyvom Svätého Ducha. Pravdaže, nejde iba o slovné vyznanie. Ak hovorím: „Pán Ježiš“, keď prevolávam, že Ježiš je mojím Pánom, znamená to, že sa Mu podriaďujem, som ochotný byť Jeho služobníkom so všetkým čo som a mám.** To nerozpoznáme iba podľa zbožného nadšenia či rečí.

Povedať: „Pán Ježiš - Ježiš je môj Pán“ - za tým je oveľa viac, ako len zopár slabík. Tým vyznávam(e): „Pán je môj pastier. On ma vedie. **Dôverujem Jeho slovu.** Túžim byť plnený Jeho Duchom. Nasledujem Jeho hlas. **Chcem Ježiša nasledovať, aj keby ma to (podobne ako Jeho) priviedlo do poníženia a ťažkostí.** Ved' **On ma vykúpil z hriechu, zachránil ma od smrti večnej a z moci diabolskej.** Iba pred Ním

sa skláňajú moje kolená - a sklonia sa aj na konci, keď Ježiš opäť príde a bude súdiť živých i mŕtvych.“ **Len keď vidíme Ježišovu poníženú ľudskosť, chápeme správne aj Jeho povýšenú božskosť - to, že je nad všetko vyvýšeným Pánom.**

Zbožné nadšenie a zázraky nie sú dôkazom pravej duchovnosti. Nie, neupierame, že v cirkvi majú svoje miesto; ak sa vyskytnú, ďakujeme za ne Bohu. **Nemajú však viesť k duchovnému sebestvu, k povyšovaniu sa jedných nad druhých** ako v Korinte. **Boh nie je tam, kde ľudia hľadajú mimoriadne zážitky a zázraky. Boh je tam, kde ľudia činia pokánie, kde svoj život orientujú podľa Krista, kde žijú v láske.** „Boha nikto nikdy nevidel; ak sa milujeme, Boh zostáva v nás a Jeho láska je v nás dokonalá.¹³ Podľa toho poznávame, že zostávame v Ňom a On v nás, že nám dal zo svojho Ducha.²⁰ Keď niekto hovorí: Milujem Boha, a nenávidí brata, je klamár, lebo kto nemiluje brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel?²¹ A toto prikázanie máme od Neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj brata“ (1. Jánov 4, 12 - 13 . 20 - 21). V tomto zmysle „Nikto nemôže povedať: Pán Ježiš! Ak len nie v Duchu Svätom!“ **Amen.**

Modlitba: Pane Ježiši Kriste, vládni nám svojim Svätým Duchom, aby sme Ťa oslavovali celým svojim životom. Amen.

S použitím myšlienok teológov: Michael Voigt (FB 2024), Franz-Josef Ort Kemper (Malý stuttgartský komentár k NZ 7, vyd. KNA 1999), Ľudovít Fazekaš (Prvý list Korinťanom, vyd. PF UMF v BB 1997): Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár